

ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เรื่อง มาตรการการป้องกันการรับสินบน

เพื่อให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีแนวทางในการป้องกันการรับสินบนเพื่อให้สอดคล้องกับ
ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง กำหนดนโยบายในการบริหารงานเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใส
ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงให้กำหนดมาตรการการป้องกันการรับสินบน
ขึ้นไว้แบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจงรัก วัชรินทร์รัตน์)
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มาตราการการป้องกันการรับสินบนแบบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่อง มาตราการการป้องกันการรับสินบน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กำหนดนโยบายในการบริหารงานเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฯ สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และเพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมคุณธรรมความโปร่งใส ตลอดจนภาพลักษณ์ในการบริหารงานของผู้บริหาร และการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากร คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นองค์กรของฝ่ายบริหารที่แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณบดี และประธานสภาพนักงาน เป็นกรรมการ ได้กำหนดนโยบายการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ ขึ้นในการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งนโยบายดังกล่าวได้กำหนด เป็นมาตรการในการป้องกันและป้องปราบการรับสินบนไว้ในข้อ ๓ เรื่องนโยบายด้านความปลอดภัยจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน และข้อ ๔ เรื่องนโยบายด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร ตามประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง กำหนดนโยบายในการบริหารงานเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ความว่า

“๓. นโยบายด้านความปลอดภัยจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน

ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัด ต้องป้องกันและป้องปราบมิให้มีการประพฤติผิด ข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณ ในกรณีที่มีการทุจริต หรือประพฤติผิดข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณ ไม่ว่าจะเป็นการเรียกรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔. นโยบายด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร

ผู้บริหารต้องบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต สร้างและส่งเสริมค่านิยม และวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยในการต่อต้านการทุจริต เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย มีความสำนึกรู้ ความชอบด้วยกฎหมาย และเก่งกาจในการกระทำการทุจริตต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีการสร้างระบบควบคุมภายในเพื่อเป็นการถ่วงดุลระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยและต่อสาธารณะ ไม่แสวงหาประโยชน์ส่วนตัวจากการเป็นผู้บริหาร และไม่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ในการทำสัญญาของมหาวิทยาลัย อีกทั้งมีหน้าที่ต้องป้องกันการทุจริต และในกรณีที่มีการทุจริตเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยต้องพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”

การกำหนดนโยบายเพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันและป้องปราบการรับสินบนของฝ่ายบริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยดังกล่าว เป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นโดยให้ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดในกรณีที่มีการทุจริต หรือประพฤติผิดข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณ ไม่ว่าจะเป็นการเรียก

รับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์และในขณะเดียวกันผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยและต่อสาธารณะในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัด และประการสำคัญคือ มีหน้าที่ต้องป้องกันการทุจริตและในกรณีที่มีการทุจริตเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ของผู้บริหารต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

นอกเหนือจากการกำหนดนโยบายโดยฝ่ายบริหารแล้ว ในระดับของหน่วยงานที่มีภารกิจต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ หรือการหาประโยชน์ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ในลักษณะต่างๆ เช่น สำนักงานทรัพย์สิน สำนักงานบริการวิชาการ กองคลัง สำนักทะเบียนและประมวลผล บัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้วางมาตรการให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานได้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ ปราศจากช่องทางการรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์ โดยกำหนดมาตรการเป็นประกาศหรือคำสั่งของหน่วยงานให้เจ้าหน้าที่ได้ถือปฏิบัติร่วมกัน เช่น ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการร้านค้าโรงอาหารกลาง ๑, ๒ เพื่อทดสอบผู้ประกอบการรายเดิม หลักเกณฑ์และแนวทางการเจ้าถ่ายทอดเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาของ มหา. แนวทางการป้องกันผู้มีหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อจ้างเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้ยื่นข้อเสนอหรือคู่สัญญา เป็นต้น

ในกรณีที่มีการทุจริต หรือประพฤติผิดข้อกำหนดเรื่องวินัยและจรรยาบรรณ ไม่ว่าจะเป็นการเรียกรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ประกาศภารกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดไว้ใน ข้อ ๙ ความว่า “ข้อ ๙ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติบุคลากรมหาวิทยาลัยที่ได้กระทำการเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด โดยมีเจตนาทุจริต ถือเป็นการกระทำการผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๕ เรื่อง วินัยและการรักษาวินัย มาตรา ๓๙ วรรคสาม ความว่า “การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” ซึ่งนำมาใช้บังคับกับผู้บริหารหรือบุคลากรที่มีสถานภาพเป็นข้าราชการ กระทำการทุจริตเรียกรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์

๓. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๙ เรื่อง จรรยาบรรณ วินัย และการรักษาวินัย ข้อ ๔๓ วรรคสาม ความว่า “การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” ซึ่งนำมาใช้บังคับกับผู้บริหารหรือบุคลากรที่มีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย กระทำการทุจริตเรียกรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์

ทั้งนี้ ผู้ที่กระทำการทุจริตเรียกรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์ กฎหมายและข้อบังคับที่ได้ลำดับมาในข้างต้น กำหนดให้เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามฐานความผิดดังกล่าว โดยความผิดวินัย

ร้ายแรงมีบทกำหนดโทษสองระดับ กล่าวคือ ปลดออก หรือไล่ออก แต่ในกรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่การพิจารณากับทลงโทษผู้กระทำความผิดต้องถือปฏิบัติตาม หนังสือสำเนาคเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว.๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้มีมติเกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการเท่านั้น

ในกรณีที่มีข้อกล่าวหาว่ามีผู้บริหาร หรือบุคลากรได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในการเรียกรับเงิน สิ่งของหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้มีส่วนได้เสีย หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์ มหาวิทยาลัยฯ มีกลไกในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว โดยจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยขึ้น เพื่อดำเนินการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหา่มีกรณีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ และหากปรากฏว่ามีกรณีที่กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในลักษณะดังกล่าวจริง พฤติกรรมก็จะเป็นความผิดวินัย ร้ายแรง ซึ่งการสั่งลงโทษมหาวิทยาลัยจะต้องสั่งลงโทษในระดับโทษไล่ออกตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีดังที่กล่าวมา ในข้างต้น